

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

23 Evinde bulunduğu kadın, Yûsuf'a yakınlık gösterip hile yaparak sahip olmaya kalkıştı. Kapıları iyice kapattı:

“- Haydi gel!” dedi. Yûsuf:

“- Allah korusun, kocanız benim velinime-timdir, bana güzel baktı, yer yurt ihsan etti. Unutma ki, iyiliğe kötülükle mukabele eden zâlimler iflâh olmaz, ebedî nimetlerle mutluluğa eremez” dedi.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

24 Andolsun ki, hanım, ona karşı gerçekten arzu doluydu. Rabbinin ikazını, emir ve hükümlerini, koyduğu ahlâkî kuralları düşünmemiş olsaydı, Yûsuf da ona meyletmiş gitmişti. Biz kötülük ve zinayı, gayrimeşrû ilişkileri, haddi aşmayı, cimriliği, ahlâksızlığı ondan uzaklaştırmak için böyle hatırlatmalarda bulunduk. O bizim samimi, ihlâslı davranışlarda bulunan kul-larımızdan biri idi.

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

25 İkisi de kapıya doğru koştular. Kadın asılıp Yûsuf'un gömleğini arkadan yırtmıştı. Kapıda kadının kocasıyla karşı karşıya geldiler. Kadın:

“- Senin ailene kötülük etmek isteyeninin cezası, kesinlikle zindana atılmak ve can yakıcı, inletici müthiş bir işkencedir” dedi.

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ
مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

26 Yûsuf:

“- O, bana sahip olmaya kalkıştı” dedi. Hanımın akrabalarından, meseleye çözüm getirebilecek tecrübeli, ileri gelen birisi:

“- Eğer Yûsuf'un gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor. Yûsuf yalancılardandır” diye fikrini beyan etti.

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

27 “- Şayet Yûsuf'un gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylüyor. Yûsuf doğru söyleyenlerdendir” diye devam etti.

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

28 Vezir, Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce:

“- Bu, siz kadınların kurduğu tuzaklardan. Sizin ağınız büyüktür” dedi.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

29 Kadının akrabası:

“- Ey Yûsuf, sen bu konuyu hiçbir yerde açma. Sen de (ey Züleyha) günahından dolayı af dile. Sen hata edenlerden, günahkârlardansın” dedi.

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

★ 30 Şehirdeki kadınlar fikir birliği etmişçesine:

“- Şu devletlü vezirin karısı, genç kölesine, sık sık yakınlık gösterip hile yaparak sahip olmaya kalkışıyormuş. Yûsuf'un sevdası onun yüreğini yakıp kavuruyormuş.

Kadını açıkça yoldan çıkmış
biri olarak görüyoruz”
dediler.